EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.7.2025
COM(2025) 413 final

2025/0228 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om tillfälligt upphävande av tillämpningen av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 med avseende på Guinea

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I enlighet med artikel 25a.2 i viseringskodexen[1] ska kommissionen minst en gång om året bedöma tredjeländernas samarbete kring återtagande och rapportera till rådet.

Utifrån dessa bedömningar och med beaktande av de åtgärder som kommissionen har vidtagit för att förbättra graden av samarbete kring återtagande och EU:s allmänna förbindelser med tredjelandet i fråga, inbegripet på migrationsområdet, kan kommissionen komma fram till att det berörda tredjelandet inte samarbetar tillräckligt och att åtgärder därför krävs. Om så är fallet ska kommissionen, i enlighet med artikel 25a.5 a i viseringskodexen, lägga fram ett förslag till rådets genomförandebeslut om att tillfälligt upphäva tillämpningen av vissa bestämmelser i viseringskodexen på medborgare i det tredjelandet. Kommissionen ska hela tiden fortsätta sina ansträngningar för att förbättra samarbetet med det berörda tredjelandet.

• Guinea

I juli 2017 ingick EU ett återtagandearrangemang med Guinea (”god praxis för ett effektivt återvändandeförfarande”). Sedan dess har sju möten i den gemensamma arbetsgruppen anordnats för att övervaka genomförandet av arrangemanget, och det senaste ägde rum den 19 december 2024. På grund av den politiska situationen i landet lades förbindelserna på is i september 2021, men återupptogs i december 2023. De guineanska myndigheterna bekräftade sin avsikt att samarbeta kring återtagande, men var inte redo att åta sig att genomföra de flesta av de konkreta åtgärder som EU föreslog för att råda bot på utmaningarna i det operativa samarbetet. Frågan om samarbete kring återtagande togs upp på politisk nivå i Conakry i samband med ett möte mellan EU:s ambassadör i Guinea och utrikesministern, inrikesministern och premiärministern den 15 oktober 2024 samt i Bryssel i samband med flera högnivåmöten, exempelvis den guineanska utrikesministerns besök den 23 oktober 2023 och kommissionens och Europeiska utrikestjänstens möten med Guineas ambassadör och utrikesminister den 31 maj och den 26 juni 2024.

Trots det befintliga återtagandearrangemanget och insatserna för att intensifiera engagemanget för återtagande har samarbetet i förhållande till de flesta medlemsstater varit otillräckligt och försämrats avsevärt från slutet av 2023 och under hela bedömningsperioden 2024. I samband med det sjätte och sjunde mötet i den gemensamma arbetsgruppen i juli och december 2024 framförde Europeiska unionen tydliga budskap till Guinea om att landet måste förbättra samarbetet och fullt ut genomföra återtagandearrangemanget, effektivt genomföra de överenskomna förfarandena för att identifiera guineaner som inte har rätt att stanna i EU och skyndsamt utfärda provisoriska resehandlingar vid en positiv identifiering för både frivilliga och påtvingade återvändanden inom de tidsfrister som anges i återtagandearrangemanget. En förteckning över oavgjorda ansökningar om återtagande från 13 medlemsstater och ett Schengenassocierat land överlämnades till de guineanska myndigheterna. Dessa åtgärder ledde inte till någon förbättring av samarbetet under rapporteringsperioden.

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

Guineas samarbete när det gäller återtagande av medborgare som konstaterats vistas olagligt på medlemsstaternas territorium är otillräckligt, vilket framgår av en andel återvändande[2] på 3 % år 2024, dvs. en minskning från 5 % år 2023, den markant försämrade kvaliteten på samarbetet kring identifieringsförfarandet, den minskade andelen utfärdade provisoriska resehandlingar[3] och det tydligt försämrade samarbetet kring återvändandeinsatser. Under rapporteringsperioden stod medlemsstaterna inför ihållande och tilltagande svårigheter med det praktiska genomförandet av återtagandearrangemanget med Guinea, särskilt när det gäller personer som saknar rese- eller identitetshandlingar. Guineas otillräckliga grad av samarbete strider även ofta mot bestämmelserna om återtagande i Samoa-avtalet[4], som tillämpats provisoriskt sedan den 1 januari 2024, bland annat på Guinea, i synnerhet när det gäller tidsfristerna för att utfärda provisoriska resehandlingar efter det att en begäran om identifiering har ingetts.

Inom ramen för de kontinuerliga bedömningar som kommissionen utfört sedan 2020 och på grundval av data och information från medlemsstaterna, diskussioner under relevanta möten i rådets arbetsgrupper och expertgrupper samt bedömningar som utförts av andra av EU:s institutioner, organ och byråer, har medlemsstaterna rapporterat ett antal ihållande problem som försvårar de olika stegen i återtagandeprocessen, alltifrån identifiering av guineanska medborgare till utfärdandet av resehandlingar och återvändandeinsatser. Detta har lett till en mycket omfattande eftersläpning när det gäller medlemsstaternas ärenden.

På grundval av ovanstående och bristen på förbättringar, trots de åtgärder som EU och medlemsstaterna hittills har vidtagit för att förbättra samarbetet kring återtagande, anses Guineas samarbete med EU kring återtagande inte vara tillräckligt.

- **Unionens allmänna förbindelser med Guinea**

Guinea är ett av de främsta avreseländerna för irreguljära migranter som kommer till EU. År 2024 minskade de irreguljära inresorna till EU väsentligt jämfört med 2023, men trots detta var guineaner fortfarande den åttonde största identifierade nationalitetsgruppen bland de länder som bedöms (8 388 irreguljära inresor).

EU och Guinea upprätthåller förbindelser inom politik, ekonomi, handel och samarbete. Dessa förbindelser bygger numera på Samoa-avtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater och Organisationen för stater i Afrika, Karibien och Stillahavsområdet.

EU är Guineas största marknad och leverantör och fortsatt en viktig ekonomisk partner.

[2] Andelen återvändande är antalet tredjelandsmedborgare som faktiskt återvänder när de beordras lämna unionen, uttryckt som procentandel av antalet tredjelandsmedborgare som har fått ett beslut om återvändande.

[3] Andelen utfärdade provisoriska resehandlingar är antalet resehandlingar som utfärdas av tredjeländer, uttryckt som procentandel av antalet ansökningar om återtagande som lämnats in av medlemsstaterna.

[4] Partnerskapsavtal mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och medlemmarna i Organisationen för stater i Afrika, Karibien och Stillahavsområdet, å andra sidan (EUT L, 2023/2862, 28.12.2023).

På handelsområdet regleras samarbetet mellan Guinea och EU av EU:s allmänna preferenssystem[5]. Observera att avtalet om ekonomiskt partnerskap, som ingicks med länder i Västafrika i juli 2014, ännu inte har trätt i kraft.

Guineas geopolitiska inriktning bör också beaktas med hänsyn till möjlig inverkan på migrationsfrågor.

På grundval av ovanstående, med tanke på bristen på förbättringar trots de kontinuerliga åtgärder som kommissionen vidtagit för att förbättra samarbetet, och med beaktande av EU:s allmänna förbindelser med Guinea, anses Guineas samarbete med EU i fråga om återtagande inte vara tillräckligt och ytterligare åtgärder behövas.

- **Viseringsåtgärderna**

Åtgärdernas omfattning

Rådets genomförandebeslut bör tillfälligt upphäva tillämpningen av vissa bestämmelser i viseringskodexen med avseende på guineanska medborgare. Upphävandet bör dock inte gälla guineanska familjemedlemmar till (rörliga) EU-medborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG[6] eller guineanska familjemedlemmar till tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med EU-medborgarnas enligt ett avtal mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och det berörda tredjelandet, å andra sidan.

Viseringsåtgärdernas innehåll

Guineas underlåtenhet att samarbeta tillräckligt kring återtagande motiverar ett tillfälligt upphävande av alla de artiklar som anges i artikel 25a.5 a i viseringskodexen, dvs. tillfälligt upphävande av möjligheten att göra undantag från kraven på de styrkande handlingar som ska ges in av viseringssökande enligt artikel 14.6, tillfälligt upphävande av den allmänna handläggningsperiod på 15 kalenderdagar som anges i artikel 23.1 (vilket följaktligen även utesluter tillämpningen av den regel som tillåter en förlängning av denna period upp till högst 45 dagar endast i enskilda fall, vilket innebär att 45 dagar blir den normala handläggningstiden), tillfälligt upphävande av utfärdandet av viseringar för flera inresor i enlighet med artikel 24.2 och 24.2c, och tillfälligt upphävande av det frivilliga undantaget från viseringsavgift för innehavare av diplomatpass och tjänstepass i enlighet med artikel 16.5 b.

Tillämpningsperiod för viseringsåtgärderna

I viseringskodexen föreskrivs att viseringsåtgärderna ska tillämpas tillfälligt, men det finns ingen skyldighet att ange någon specifik tillämpningsperiod för dessa åtgärder i

[5] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 av den 25 oktober 2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 732/2008 (EUT L 303, 31.10.2012, s. 1).

[6] Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

genomförandebeslutet. I enlighet med artikel 25a.6 i viseringskodexen måste kommissionen dock fortlöpande utvärdera framstegen i samarbetet kring återtagande på grundval av de indikatorer som anges i artikel 25a.2 i viseringskodexen, bland annat när det gäller stödet till identifieringen av personer som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium, utfärdandet av resehandlingar inom rimlig tid och organiserandet av återvändandeinsatser. Kommissionen kommer att rapportera om det har skett betydande och varaktiga förbättringar i samarbetet med det berörda tredjelandet kring återtagande varpå den, med beaktande även av EU:s allmänna förbindelser med det tredjelandet, antingen kan dra tillbaka förslag som inte antagits av rådet eller lägga fram ett förslag för rådet om att upphäva eller ändra genomförandebeslutet. Om däremot samarbetet kring återtagande fortfarande är otillräckligt kommer kommissionen att överväga att utlösa den andra etappen av mekanismen, i enlighet med artikel 25a.5 b i viseringskodexen.

I enlighet med artikel 25a.7 i viseringskodexen kommer kommissionen senast sex månader efter det att genomförandebeslutet har trätt i kraft att rapportera till Europaparlamentet och rådet om framstegen när det gäller det berörda tredjelandets samarbete kring återtagande.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Det föreslagna beslutet är förenligt med viseringskodexen som fastställer den gemensamma viseringspolitikens harmoniserade regler om förfaranden och villkor för utfärdande av viseringar för planerade vistelser på medlemsstaternas territorium som inte varar längre än 90 dagar under en 180-dagarsperiod.

EU främjar en övergripande strategi för migration och tvångsförflyttning som grundar sig på gemensamma värderingar och delat ansvar. Migrations- och asylpakten från maj 2024 speglar en helhetssyn som syftar till att stärka och integrera viktig EU-politik för migration, asyl, gränsförvaltning och integration. En av pelarna i pakten är att integrera migration i internationella partnerskap för att förhindra irreguljära avresor, bekämpa smuggling av migranter, samarbeta om återtagande och främja lagliga migrationsvägar.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Samarbetet mellan medlemsstaterna och tredjeländer om återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna är en viktig del av EU:s yttre förbindelser. För att stärka sådana övergripande partnerskap och säkerställa att tredjeländer samarbetar fullständigt har Europeiska rådet konsekvent uppmanat EU att mobilisera alla verktyg som finns tillgängliga, inbegripet åtgärder rörande utvecklingssamarbete, handel och visering[7]. När möjliga restriktiva viseringsåtgärder övervägs måste kommissionen enligt artikel 25a i viseringskodexen ta hänsyn till EU:s allmänna förbindelser med det berörda tredjelandet, inbegripet på migrationsområdet.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex), artikel 25a.5 a.

[7] EUCO 22/21, punkt 17.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Ej tillämpligt.

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna åtgärderna, vars syfte är att förbättra samarbetet med Guinea i fråga om återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, står i proportion till det eftersträvade målet. Åtgärderna påverkar inte sökandes möjlighet att ansöka om och beviljas visering i sig, men omfattar vissa aspekter av förfarandet för att utfärda viseringen. Dessutom är vissa kategorier av personer undantagna från tillämpningsområdet för detta beslut.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Ej tillämpligt.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ej tillämpligt.

- **Konsekvensbedömning**

Ej tillämpligt.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

De föreslagna åtgärderna påverkar inte möjligheten att ansöka om och beviljas en visering och respekterar de sökandes grundläggande rättigheter, särskilt respekten för familjelivet.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Ej tillämpligt.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I *artikel 1* definieras det föreslagna genomförandebeslutets tillämpningsområde.

I punkterna 1 och 2 anges att det endast är tillämpligt på guineanska medborgare som omfattas av viseringskravet, och inte på personer som är undantagna på grundval av artikel 4 eller 6 i förordning (EU) 2018/1806.

I punkt 3 anges ett undantag från det föreslagna beslutets tillämpningsområde för viseringssökande som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG och familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som i enlighet med ett avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett tredjeland, å andra sidan, åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas.

I punkt 4 anges att det föreslagna beslutet inte påverkar medlemsstaternas internationella förpliktelser.

I *artikel 2* anges att tillämpningen av följande bestämmelser i viseringskodexen tillfälligt ska upphävas för guineanska medborgare som omfattas av det föreslagna beslutet:

– Möjligheten för medlemsstaterna att göra undantag från kravet på att lägga fram en fullständig uppsättning styrkande handlingar. Detta innebär att alla sökande vid varje ansökan måste lämna in en fullständig uppsättning styrkande handlingar som visar att den sökande uppfyller inresevillkoren i kodexen om Schengengränserna.

– Möjligheten för medlemsstaterna att avstå från att ta ut viseringsavgiften för innehavare av diplomat- och tjänstepass. Standardviseringsavgiften på 90 EUR kommer att tillämpas för denna kategori av sökande.

– Den normala handläggningstiden på 15 dagar för att fatta beslut om en ansökan. Detta innebär att medlemsstaterna kommer att ha 45 dagar på sig att fatta beslut om ansökningar.

– Reglerna för utfärdande av viseringar för flera inresor. Detta innebär i princip att endast viseringar för en inresa kommer att utfärdas.

Artikel 3 innehåller en förteckning över de som det föreslagna beslutet riktar sig till, dvs. de berörda medlemsstaterna.

2025/0228 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om tillfälligt upphävande av tillämpningen av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 med avseende på Guinea

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex)[8], särskilt artikel 25a.5 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Guineas grad av samarbete med medlemsstaterna kring återtagande av irreguljära migranter har bedömts enligt artikel 25a.2 i förordning (EG) nr 810/2009, och Guinea ansågs inte samarbeta tillräckligt. Det krävs betydande förbättringar av samarbetet i alla steg i återtagandeprocessen, bland annat för att säkerställa att Guinea effektivt samarbetar på ett förutsägbart sätt och inom överenskomna tidsramar när det gäller identifiering, utfärdande av provisoriska resehandlingar och återvändandeinsatser, i linje med återtagandearrangemanget.

(2) Det finns ihållande utmaningar som rör identifiering och återvändande av guineanska medborgare som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium, vilket beror på bristen på svar och uppföljning från de guineanska myndigheternas sida när det gäller ansökningar om återtagande av personer med rese- eller identitetshandlingar och personer som saknar sådana handlingar, samt svårigheter med utfärdandet av provisoriska resehandlingar som ofta inte tillhandahålls även när medborgarskapet tidigare har bekräftats och svårigheter med att organisera återvändandeinsatser med reguljär- och charterflyg. Vad gäller dessa utmaningar bör det även beaktas att guineaner är den åttonde största identifierade nationalitetsgruppen när det gäller irreguljära inresor till unionen bland de länder som bedöms enligt artikel 25a.2 i förordning (EG) nr 810/2009, och en betydande eftersläpning av återtagandeärenden har uppstått.

(3) Med tanke på de olika åtgärder som kommissionen hittills har vidtagit för att förbättra graden av samarbete på återtagandeområdet från Guineas sida och unionens allmänna förbindelser med det tredjelandet, anser kommissionen att Guinea inte samarbetar tillräckligt och att åtgärder därför behöver vidtas.

(4) Tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009 bör därför tillfälligt upphävas för guineanska medborgare som omfattas av viseringskravet enligt

[8] EUT L 243, 15.9.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806[9]. Detta bör uppmuntra Guinea att vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra samarbetet i återtagandefrågor.

(5) I enlighet med artikel 25a.5 a i förordning (EG) nr 810/2009 är det lämpligt att fastställa ett tillfälligt upphävande av möjligheten till undantag från kraven på de styrkande handlingar som ska lämnas in av viseringssökande enligt artikel 14.6, den allmänna handläggningstid på 15 kalenderdagar som avses i artikel 23.1 (vilket följaktligen också utesluter tillämpning av den regel som tillåter förlängning av denna period upp till högst 45 dagar endast i enskilda fall, vilket innebär att 45 dagar bör bli den normala handläggningstiden), utfärdandet av viseringar för flera inresor i enlighet med artikel 24.2 och 24.2c samt det frivilliga undantaget från viseringsavgiften för innehavare av diplomatpass och tjänstepass i enlighet med artikel 16.5 b.

(6) Detta beslut bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG[10], som utvidgar rätten till fri rörlighet till att omfatta familjemedlemmar, oberoende av deras nationalitet, när de ansluter sig till eller följer med unionsmedborgaren. Detta beslut bör således inte tillämpas på familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG, eller på en tredjelandsmedborgare som i enlighet med ett avtal mellan unionen och ett tredjeland åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas.

(7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter enligt internationell rätt, inbegripet i egenskap av värdländer för internationella mellanstatliga organisationer eller för internationella konferenser sammankallade av Förenta nationerna eller andra internationella mellanstatliga organisationer för vilka en medlemsstat är värdland. Det tillfälliga upphävandet bör därför inte tillämpas på guineanska medborgare som ansöker om visering i den mån det är nödvändigt för att medlemsstaterna ska kunna fullgöra sina skyldigheter som värdländer för sådana organisationer eller konferenser.

(8) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark. Eftersom detta beslut är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om detta beslut, besluta huruvida landet ska genomföra det i sin nationella lagstiftning.

(9) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG[11]. Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.

---

9 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (kodifiering) (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

10 Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj).

11 Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

(10) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket[12], en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG[13].

(11) När det gäller Schweiz utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket[14], en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG[15].

(12) När det gäller Liechtenstein utgör detta beslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket[16], en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU[17].

(13) När det gäller Cypern utgör detta beslut en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta beslut är tillämpligt på guineanska medborgare som omfattas av viseringskravet enligt förordning (EU) 2018/1806.

2. Detta beslut är inte tillämpligt på guineanska medborgare som är undantagna från viseringskravet enligt artikel 4 eller artikel 6 i förordning (EU) 2018/1806.

---

12 EGT L 176, 10.7.1999, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

13 Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

14 EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

15 Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

16 EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

17 Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

3. Detta beslut är inte tillämpligt på guineanska medborgare som ansöker om visering och som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller en tredjelandsmedborgare som i enlighet med ett avtal mellan unionen och ett tredjeland åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas.

4. Detta beslut ska inte påverka de fall då en medlemsstat är bunden av en skyldighet enligt internationell rätt, närmare bestämt

   a) i egenskap av värdland för en internationell mellanstatlig organisation,

   b) i egenskap av värdland för en internationell konferens sammankallad av eller under överinseende av Förenta nationerna eller av andra internationella mellanstatliga organisationer för vilka en medlemsstat är värdland,

   c) enligt en multilateral överenskommelse som ger privilegier och immunitet,

   d) enligt 1929 års konkordat (Lateranfördraget) som ingåtts av Heliga stolen (Vatikanstaten) och Italien, i dess senaste lydelse.

Artikel 2

Tillämpningen av följande bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009 ska tillfälligt upphävas:

a) Artikel 14.6.

b) Artikel 16.5 b.

c) Artikel 23.1.

d) Artikel 24.2 och 24.2c.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland och Konungariket Sverige.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande